

**Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського**

Бекас О.О.

Зуграва М.О.

**МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ
ДЛЯ НАПИСАННЯ ТА
ОФОРМЛЕННЯ КУРСОВИХ РОБІТ
З ВІКОВОЇ АНАТОМІЇ І ФІЗІОЛОГІЇ:
для студентів ступеня вищої освіти
бакалавра спеціальності
6.010203 Здоров'я людини,
014.14 Середня освіта (Здоров'я людини)**

Вінниця – 2018

УДК [611+612.66]: 001.811 (072)

*Рекомендовано до друку
рішенням Вченої ради Вінницького державного педагогічного університету
імені Михайла.Коцюбинського (Протокол № 14 від 21.06.2018 р.)*

Автори:

Бекас О.О. – кандидат біологічних наук, доцент кафедри медико-біологічних основ фізичного виховання і фізичної реабілітації Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла.Коцюбинського

Зуграва М.О. – магістр біології, асистент кафедри медико-біологічних основ фізичного виховання і фізичної реабілітації Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла.Коцюбинського

Рецензенти:

Фурман Ю.М. – доктор біологічних наук, професор, завідувач кафедри медико-біологічних основ фізичного виховання і фізичної реабілітації Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла.Коцюбинського

Кур'ята В.Г. – доктор біологічних наук, професор, завідувач кафедри біології Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла.Коцюбинського

Б.42 Бекас О.О., Зуграва М.О.

Методичні рекомендації для написання та оформлення курсових робіт з вікової анатомії і фізіології: для студентів СВО бакалавра спеціальності 6.010203 Здоров'я людини, 014.14 Середня освіта (Здоров'я людини). – Вінниця, 2018. – 28 с.

У методичному посібнику викладено етапи написання курсової роботи, визначено головні її складові та основні вимоги до оформлення і захисту курсової роботи з навчальної дисципліни "Вікова анатомія і фізіологія". Визначено типові помилки, яких можуть припуститися студенти під час виконання курсової роботи й презентації результатів.

ЗМІСТ

ВСТУП	4
РОЗДІЛ 1 СТРУКТУРА І ЗМІСТ КУРСОВОЇ РОБОТИ	6
1.1. Загальна структура	6
1.2. Оформлення титульного аркуша	6
1.3. Зміст курсової роботи	7
1.4. Структура та оформлення Вступу	7
1.5. Оформлення Огляду літератури (Розділ 1)	10
1.6. Написання Розділу 2, Розділу 3 та Висновків	11
РОЗДІЛ 2 ОСНОВНІ ВИМОГИ ДО ОФОРМЛЕННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ	12
2.1. Технічні вимоги до тексту курсової роботи	12
2.2. Оформлення графічного матеріалу, таблиць та формул	14
2.3. Оформлення додатків	17
РОЗДІЛ 3 ПРИКЛАДИ ОФОРМЛЕННЯ БІБЛІОГРАФІЧНОГО ПОСИЛАННЯ У СПИСКУ ВИКОРИСТАНИХ ЛІТЕРАТУРНИХ ДЖЕРЕЛ, ЯКИЙ НАВОДЯТЬ У КУРСОВІЙ РОБОТІ	18
РОЗДІЛ 4 ТИПОВІ ПОМИЛКИ У ПОЦЕСІ НАПИСАННЯ Й ОФОРМЛЕННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ	21
РОЗДІЛ 5 ПІДГОТОВКА ДО ЗАХИСТУ І ЗАХИСТ КУРСОВОЇ РОБОТИ	23
ПЕРЕЛІК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	24
ДОДАТОК А	25
ДОДАТОК Б	26
ДОДАТОК В	27
ДОДАТОК Д	28
ДОДАТОК Ж	28

ВСТУП

Навчальним планом підготовки бакалавра за спеціальністю 6.010203 Здоров'я людини та 014 Середня освіта (предметна спеціалізація 14 Здоров'я людини) передбачено виконання студентами денної форми навчання курсової роботи з навчальної дисципліни «Вікова анатомія та фізіологія».

Курсова робота, як форма індивідуальної роботи студента, є науковою працею, що виконується з метою закріплення і поглиблення знань, творчого усвідомлення окремих важливих теоретичних або прикладних питань навчальної дисципліни та їх застосування у вирішенні комплексних фахових завдань.

Завданнями курсової роботи є активація у студентів пізнавальної діяльності, розвиток наукового мислення, набуття досвіду роботи з літературними джерелами, а також уміння аналізувати й узагальнювати зібраний матеріал, оволодіння навичками наукового стилю викладу результатів роботи і висновків.

Як форма науково-дослідної роботи, курсова робота сприяє вдосконаленню професійної підготовки майбутніх фахівців у галузі знань 0102 Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини та 01 Освіта.

Вимоги до змісту та оформлення курсової роботи регламентуються методичними рекомендаціями закладу вищої освіти.

Тематика курсових робіт визначається кафедрою медико-біологічних основ фізичного виховання і фізичної реабілітації, повністю відповідає навчальній програмі з курсу навчальної дисципліни «Вікова анатомія і фізіологія». До переліку входять теми, що відповідають основним розділам навчальної дисципліни (Додаток А).

За змістом курсові роботи мають базуватися на застосуванні емпіричних методів дослідження – спостереження, опитування (анкетування), тестування, вивчення та узагальнення результатів наукових досліджень, педагогічному експерименті. Такі роботи виконуються на основі аналізу передового досвіду роботи фахівців науковців і практиків, власного досвіду, документів обліку і звітності, відповідають змісту теми; курсові роботи експериментального спрямування виконуються на основі результатів власних досліджень.

Досить важливим під час написання курсової роботи є формування у студентів таких компетентностей:

- самостійно формулювати проблему дослідження, визначати мету, основні завдання, об'єкт й предмет дослідження;
- здійснювати пошук, відбір і систематизацію різноманітної наукової інформації за темою згідно завдань дослідження;

- здійснювати логічний, послідовний, структурований виклад результатів власного наукового дослідження;
- обґрунтовувати наукові висновки і практичні рекомендації;
- публічно презентувати й захищати результати виконаної наукової роботи.

У ході написання курсової роботи студенту слід дотримуватися наступних принципів: самостійності у виконанні; практичної значущості (актуальності); комплексного системного підходу до виконання завдань (розглядати предмет дослідження з різних позицій, під різними кутами, у тісному взаємозв'язку явищ, логічно й послідовно); теоретичного застосування передової сучасної методології й наукових розробок; дослідного характеру; наявності елементів творчості.

Вибір теми курсової роботи і наукового керівника студент оформляє заявою на ім'я завідувача кафедри. Темі курсових робіт і наукові керівники затверджуються на засіданні кафедри.

Обсяг тексту курсової роботи не менше 1 др. арк. (24 сторінки машинописного тексту), орієнтовно 30-50 сторінок. Літературних джерел, використаних у роботі, має бути не менше 20. Нумерація сторінок тексту має бути наскрізною, перша сторінка (титульна), друга – зміст роботи, номери на них не позначаються.

Курсова робота служить формою контролю знань, яка передбачена навчальним планом. Робота оцінюється згідно вимог ECTS. За курсову роботу виставляється диференційована оцінка (Додаток Б). Студенти, які своєчасно не виконують курсову роботу, або одержують за її зміст незадовільну оцінку, зараховуються до тих, котрі мають академічну заборгованість з відповідними висновками щодо їхньої успішності.

Роботи попередньо вивчаються керівниками, за наявності допущених помилок повертаються на доопрацювання і усунення недоліків. За наявності незначних помилок і описок оцінка роботи знижується на відповідну кількість балів.

РОЗДІЛ 1

СТРУКТУРА І ЗМІСТ КУРСОВОЇ РОБОТИ

1.1. Загальна структура

Курсові роботи умовно поділяють на частини: 1 – вступну, 2 – основну, 3 – список використаних джерел, 4 – додатки.

Вступна частина містить такі структурні елементи: титульний лист, зміст (1-2 сторінки), перелік умовних позначень, символів, одиниць, скорочень і термінів (за потребою).

Основна частина представлена такими структурними елементами:

- Вступ (2-3 сторінки);
- Розділ 1. Стан вивчення питання (за результатами аналізу літературних джерел) (10-12 сторінок);
- Розділ 2. Методи та організація дослідження (2-5 сторінок);
- Розділ 3. Результати власних дослідження та їх обговорення (10-12 сторінок);
- Висновки (від 3 до 6 пунктів);
- Практичні рекомендації (за потребою) (2-3 сторінки);
- Список використаних джерел (більше 20 джерел);
- Додатки (за потребою). Додатки розміщують після основної частини курсової роботи.

Структурні елементи «титульний лист», «зміст», «вступ», «текст основних розділів», «висновки», «перелік використаної літератури» є обов'язковими.

Курсова робота виконується державною мовою.

1.2. Оформлення титульного аркуша

Перша сторінка курсової роботи називається титульним аркушем. Номер сторінки не вказується, на ній пишуть такі дані:

- назва навчального закладу;
- підрозділ ЗВО – факультет;
- назва кафедри;
- спеціальність, за якою навчається студент;
- курс навчання, група, форма навчання;
- прізвище, ім'я та по-батькові студента;
- назва теми курсової роботи;
- назва предмету, з якого написана курсова робота;
- дані про наукового керівника: посада, наукове звання, науковий

ступінь, прізвище, ім'я та по-батькові;

- місто, рік написання роботи.

Взірець титульного аркуша розміщено у Додатку В.

1.3. Зміст курсової роботи

Зміст курсової роботи розміщується на 2-й сторінці та оформляється наступним чином:

<i>Назва розділів і підрозділів</i>	<i>Сторінка</i>
ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ	3
ВСТУП	4
РОЗДІЛ 1 НАЗВА РОЗДІЛУ	6
1.1. Назва підрозділу	6
1.2. Назва підрозділу	9
РОЗДІЛ 2 Аналогічно розділу 1 (кількість підрозділів визначає автор роботи)	13
РОЗДІЛ 3 Аналогічно розділу 1 (кількість підрозділів визначає автор роботи)	26
ВИСНОВКИ	34
ПРАКТИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ	36
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	38
ДОДАТКИ	40

1.4. Структура та оформлення Вступу

У вступі визначають коло тих питань, яким присвячена курсова робота. Вступ викладається за пунктами у такій послідовності:

- актуальність теми курсової роботи;
- об'єкт дослідження;
- предмет дослідження;
- мета роботи;
- завдання дослідження;
- теоретична і практична значимість роботи;
- структура і обсяг курсової роботи.

Актуальність теми курсової роботи. Актуалізація проблеми і формування теми передбачає обґрунтування актуальності дослідження, тобто потреби відповісти на питання: чому дану тему необхідно вивчати.

Об'єкт дослідження – це процес або явище, що породжує проблемну ситуацію й обране для дослідження.

Предмет дослідження міститься в межах об'єкта. Об'єкт і предмет

дослідження, як категорії наукового процесу, співвідносяться між собою як загальне і часткове. В об'єкті виділяється та його частина, яка є предметом дослідження. Саме на нього спрямована основна увага автора роботи, оскільки предмет дослідження змістовно визначає тему (назву) роботи.

Мета курсової роботи пов'язана з об'єктом і предметом дослідження, а також з його кінцевим результатом і шляхом його досягнення. Вона визначає головний напрямок вирішення проблеми.

Завдання дослідження – це ті кроки, які має зробити дослідник, щоб досягнути мети.

Взірець 1.

Мета курсової роботи – впровадження в практику фізичного виховання школярів 13-14 років методик з визначення фізичного здоров'я для об'єктивної оцінки адаптаційних можливостей організму підлітків.

Завдання дослідження:

1. Здійснити аналіз наукової літератури, в якій висвітлені методологічні основи визначення кількісної оцінки фізичного здоров'я. Визначити фізичну працездатність організму школярів 13-14 років за методикою В.Л. Карпмана, З.Б. Білоцерківського, І.Л. Гудкова.

2. Визначити показники аеробної продуктивності та оцінити їх за критеріями Я.П. Пярната.

3. Опрацювати методику визначення кількісної оцінки здоров'я за Г.Л. Апанасенком та апробувати її на школярах 13-14 років.

4. Здійснити порівняльний аналіз отриманих результатів оцінки фізичного здоров'я підлітків за різними методиками.

Об'єкт дослідження – сучасні методики визначення і оцінки фізичного здоров'я школярів.

Предмет дослідження – можливості впровадження сучасних методик визначення фізичного здоров'я для об'єктивної оцінки адаптаційних можливостей організму школярів.

Теоретична значимість отриманих результатів полягала у здійсненні оцінки фізичного здоров'я підлітків 13-14 років за сучасними методиками: Я.П. Пярната та Г.Л. Апанасенка. Проведено порівняльний аналіз отриманих результатів на базі якого визначено методику, яка дає найбільш об'єктивні результати в оцінці фізичного здоров'я – це визначення відносного показника максимального споживання кисню.

Обґрунтовано недоліки використання експрес-скрінінгу Г.Л. Апанасенка. Робота містить дані про статеві особливості показників фізичної працездатності і максимального споживання кисню молоді

чоловічої та жіночої статі шкільного віку. На основі визначення даних показників встановлено і проаналізовано рівень фізичного стану молоді.

Практичне значення одержаних результатів. Результати наукового дослідження можуть використовуватися у навчально-виховній роботі вчителя фізичної культури, а також у теоретичних курсах з дисциплін теорія і методика фізичного виховання, валеологія, фізіологія людини та рухової активності, діагностика і моніторинг здоров'я для студентів факультету фізичного виховання і спорту.

Структура та обсяг роботи. Курсова робота викладена на 49 сторінках друкованого тексту і складається з переліку умовних скорочень, вступу, трьох розділів, висновків, додатків, списку використаних джерел, який включає 55 джерел. Робота ілюстрована 5 таблицями, 3 рисунками та містить 4 додатки.

Взірець 2.

Мета роботи полягала у теоретичному обґрунтуванні процесів росту та розвитку дитини до 1 року.

Завдання:

1. За допомогою навчальних матеріалів обґрунтувати особливості вікових періодів дитини до 1 року.
2. Обґрунтувати фактори фізичного розвитку дитини до 1 року.
3. Визначити групи методів об'єктивної оцінки фізичного розвитку дитини до 1 року.

Об'єкт дослідження – фізичний розвиток дитини до 1 року.

Предмет дослідження – морфологічні та фізіологічні перетворення в опоно-руховому апараті, киснево-транспортній системі та обміні речовин, що відбуваються у дитини протягом першого року життя.

Теоретичне значення одержаних результатів. Робота містить дані про особливості фізичного розвитку дитини до 1 року, які характеризують вегетативні функції організму та стан опорно-рухового апарату.

Практичне значення одержаних результатів. Матеріали курсової роботи служать теоретичним підґрунтям діяльності майбутніх фахівців у галузі фізичного виховання, здоров'я людини, фізичної терапії та ерготерапії.

Структура і обсяг роботи. Курсова робота викладена на 40 сторінках машинописного тексту, містить 5 таблиць, 2 рисунки. Складається із вступу, трьох розділів, висновків, практичних рекомендацій, списку літератури, додатків. У роботі використано 30 літературних джерел.

1.5. Оформлення Огляду літератури (Розділ 1)

У **першому розділі** подається систематизований виклад теоретичних відомостей про об'єкт, покладений в основу курсової роботи. Перший розділ з одного боку виглядає як теоретична передумова всієї курсової роботи (служить підґрунтям для подальшого викладення матеріалу), а з іншого – він має засвідчити рівень теоретичної підготовки студента та його ерудицію.

Літературний огляд у вигляді самостійної глави (розділу) займає значну частину роботи, за обсягом складає 20-25% основного тексту. Обсяг розділу залежить від кількості проаналізованої літератури і обов'язково закінчується коротким висновком (резюме), в якому узагальнюються основні положення, які автор хотів би виділити.

У цьому розділі розглядаються, порівнюються і аналізуються точки зору авторів-дослідників з основних питань теми. Обґрунтовуються основні теоретичні положення.

Викладення матеріалу можна вести або в хронологічній послідовності, або розподіляти матеріал на проблемні питання.

Літературний огляд рекомендується проводити в три етапи:

- 1) добір і складання списку спеціальної літератури. Значну допомогу в підборі відповідних публікацій дають різні бібліографічні показники;
- 2) аналіз тексту з осмисленням змісту публікації, головної ідеї та думки автора;
- 3) запис (короткий конспект) основного змісту тексту.

Цитування окремих частин тексту опрацьованої публікації використовуються з метою підкріплення чи обґрунтування власної думки.

Під час цитування дотримуються таких правил:

- цитата повинна точно відповідати оригіналу аж до розділових знаків;
- у місцях опущеного тексту ставляться крапки, до і після яких розділові знаки не ставлять;
- цитата береться в лапки;
- цитата супроводжується посиланням, у якому наводиться повний бібліографічний опис джерела. Використовують два способи посилань:

а) перед цитатою називається прізвище автора, після цитати ставиться знак зноски (цифра або зірочка), у кінці сторінки під рискою наводиться повний бібліографічний опис. Наприклад: ...поняття «адаптація» академік В.М. Платонов розуміє» і як процес, і як результат.

б) у тексті посилання на використані джерела потрібно оформлювати у круглих дужках, в яких зазначаються прізвище автора, рік видання, сторінка на яку посилається. Наприклад: Платонов В.М. Адаптація у спорті. (Платонов В.М., 1988, с.116). Перелік джерел в межах одного посилання формується

двома способами: перший спосіб – за алфавітом; другий спосіб – у хронологічній послідовності (за роками видання) (приклад розміщений у додатку Д).

Працюючи над темою курсової роботи, краще всього конспектувати зміст статті або книги, що вивчаються.

Усі джерела зі списку літератури повинні бути процитовані в тексті курсової роботи, в іншому випадку відповідний елемент повинен бути вилучений.

Посилання на літературу із списку можуть бути оформлені по різному. Перший варіант: посилання на літературні джерела за номерами у списку. Номер використаного джерела наводять у квадратних дужках. Другий варіант: бібліографічне посилання в тексті подається з вказівкою прізвища й ініціалів автора, року видання роботи та сторінки, на яку посилається студент. Приклади посилань представлені у Додатку Ж.

Наприкінці Розділу 1 доцільно зробити висновки.

1.6. Написання Розділу 2, Розділу 3 та Висновків.

У наступних розділах треба розкрити послідовність розв'язку зазначеної у вступі проблеми або задачі (виклад загальної методики і основних методів досліджень, експериментальну або теоретичну частину, аналіз і узагальнення отриманих у процесі виконання роботи результатів і таке інше). Назви цих розділів так само, як і першого, повинні бути конкретними і відповідати матеріалу, що розглядається. Виклад матеріалу основної частини підпорядковують провідній ідеї, чітко визначеній автором у вступі.

Другий розділ містить опис та обґрунтування основних методів та методик, які застосовуються для вирішення поставленої мети.

Третій розділ містить виклад результатів власної дослідно-експериментальної роботи або дискусійний порівняльний опис результатів досліджень, які опубліковані за тематикою, що вивчається.

У **загальних висновках** підводяться підсумки виконаної роботи, розглядаються шляхи впровадження обговорених результатів досліджень. Обсяг загальних висновків не повинен перевищувати 2 сторінки.

РОЗДІЛ 2

ОСНОВНІ ВИМОГИ ДО ОФОРМЛЕННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Текст роботи повинен бути розбитий на ті розділи і підрозділи, які вказуються у змісті. Кожен розділ починається з нової сторінки. Між підзаголовками розділів і наступним текстом потрібно зберігати відстань не менше як 10 мм або 3 інтервали.

У науковій роботі не рекомендується вживати мовні звороти від першої особи: «Я спостерігав», «На мою думку». Треба – «Ми отримали» тощо.

2.1. Технічні вимоги до тексту курсової роботи.

Літературне оформлення курсової роботи є важливим етапом її виконання і одним із багатьох чинників, на які зважає комісія під час оцінювання і захисту. Передусім звертається увага на змістовний аспект викладу матеріалу (логічність і послідовність, повнота, репрезентативність, загальна грамотність та відповідність стандартам і прийнятим правилам, а також текст роботи, список літератури і додатки, зовнішнє оформлення титульного аркуша).

Наукову роботу друкують на комп'ютері з використанням текстового шрифту Times New Roman 14 із міжрядковим інтервалом – 1,5. Мінімальна висота шрифту 1,8 мм. Текст наукової роботи необхідно друкувати, залишаючи поля таких розмірів: лівий – 30 мм, правий – 10 мм, верхній і нижній – 20 мм, відступ перед та після абзацу – 0 (нуль).

Роботу виконують машинописним способом на одному боці аркуша білого паперу, друкують із розрахунку не більше 40 рядків на сторінці за умови рівномірного її заповнення. Обсяг основного тексту курсової роботи (без додатків) має становити не менше 24-25 повних друкованих сторінок.

Курсову роботу оформлюють на аркушах формату А4 (210 X 297 мм), а подати таблиці та ілюстрації розміщені на аркуші в альбомній орієнтації. Забороняється ущільнення або розрідження інтервалів між літерами. Забороняється відбивати абзаци табуляціями або багаторазовими пробілами. Між словами має бути один пробіл (забороняється розріджувати слова декількома пробілами). Використовуються лапки формату « ». Необхідно чітко диференціювати у тексті тире (–) та дефіс (-). Між ініціалами та прізвищем ставиться нерозривний пробіл за допомогою комбінації клавіш: Ctrl + Shift + пробіл.

Окрім тексту допускаються лише цілісні графічні елементи формату JPEG або JPG. Дозволені лише графічні елементи, виконані у графічних редакторах із високою якістю деталей. Заборонено використання нечітких сканованих графічних елементів, малюнків/чернеток виконаних олівцем або

ручкою від руки.

У тексті не рекомендується зловживання обсягами таблиць (одна таблиця більше одного аркуша), об'ємні таблиці виносити у додатки.

Додатки якщо є, друкують шрифтом Times New Roman, розмір шрифту 14, шрифт звичайний.

Текст основної частини наукової роботи поділяють на розділи, підрозділи, пункти та підпункти.

Заголовки структурних частин роботи: «ЗМІСТ», «ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ», «ВСТУП», «РОЗДІЛ ...». «ВИСНОВКИ». «ПРАКТИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ». «СПИСОК ЛІТЕРАТУРНИХ ДЖЕРЕЛ», «ДОДАТКИ» друкують великими літерами симетрично до тексту. Заголовки підрозділів друкують маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу. Крапку в кінці заголовка не ставлять. Заголовки пунктів друкують маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу. В кінці заголовка, надрукованого в підбір до тексту, ставиться крапка.

Відстань між заголовком та текстом повинна дорівнювати 2 інтервалам. Кожен розділ наукової роботи треба починати з нової сторінки.

Нумерацію сторінок, розділів, підрозділів, пунктів, підпунктів, рисунків, таблиць, формул подають арабськими цифрами без знака №.

Першою сторінкою наукової роботи є титульний аркуш, який включають до загальної нумерації сторінок роботи. На титульному аркуші номер сторінки не ставлять, на наступних сторінках номер проставляють у правому верхньому куті сторінки без крапки в кінці.

Зміст, перелік умовних позначень, вступ, висновки, список використаних джерел не нумерують. Номер розділу арабськими цифрами ставлять після слова «РОЗДІЛ», після номера крапку не ставлять, потім із нового рядка друкують заголовки розділу.

Підрозділи нумерують в межах кожного розділу. Номер підрозділу складається з номера розділу і порядкового номера підрозділу, між якими ставлять крапку. В кінці підрозділу повинна стояти крапка, наприклад, «2.3.» (третій підрозділ другого розділу). Потім у тому ж рядку розміщується заголовок підрозділу.

Пункти нумерують в межах кожного підрозділу. Номер пункту складається з порядкових номерів розділу, підрозділу, пункту, між якими ставлять крапку. В кінці номера повинна стояти крапка, наприклад, «1.3.2.» (другий пункт третього підрозділу першого розділу). Потім у тому ж рядку йде заголовок пункту.

2.2. Оформлення графічного матеріалу, таблиць та формул.

Графічний матеріал (ілюстрації) – рисунки (схеми, діаграми тощо) розміщують у курсовій роботі для кращого розуміння тексту. На графічний матеріал мають бути посилання в тексті самої роботи.

Графічний матеріал треба розміщувати безпосередньо після тексту, в якому про нього згадується вперше, або на наступній сторінці, а за необхідності – у додатку.

За наявності у курсовій роботі таблиць, що доповнюють ілюстрації, таблиці слід розміщувати після графічного матеріалу.

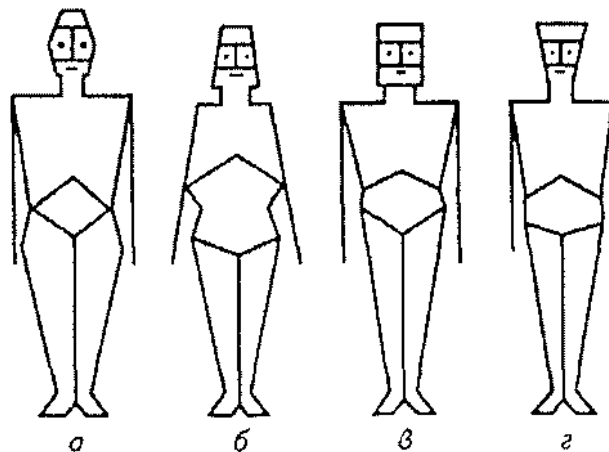
Ілюстрації й таблиці, які розміщені на окремих сторінках роботи, включають до загальної нумерації сторінок.

Ілюстрації позначають словом «Рис. » і нумерують послідовно в межах розділу арабськими цифрами, за винятком ілюстрацій, поданих у додатках.

Номер ілюстрації повинен складатися з номера розділу і порядкового номера ілюстрації, між якими ставиться крапка. Наприклад: Рис. 1.2 (другий рисунок першого розділу). Якщо рисунок один, його позначають «Рис. 1».

Ілюстрації повинні мати тематичну назву, яку розміщують одразу після номера ілюстрації. За необхідності під графічним матеріалом розміщують пояснювальні дані (легенду). Слово «рисунок», його номер і назву подають після пояснювальних даних послідовно під ілюстрацією.

Взірець оформлення ілюстрації:

**Рис. 1.1. Типи конституції за К. Сіго
(а - респіраторний; б — дигестивний; в - мускулярний; г- церебральний)**

Таблиці застосовують для уточнення та зручності порівнювання показників. Цифровий матеріал повинен оформлятися у вигляді таблиць.

Таблицю слід розташовувати безпосередньо після тексту, у якому вона

згадується вперше, або на наступній сторінці. Назва таблиці має точно і стисло відображати її зміст.

Таблиці нумерують послідовно (за винятком таблиць, поданих у додатках) в межах розділу. У правому верхньому куті над відповідним заголовком таблиці розміщують напис «Таблиця» із зазначенням її номера. Номер таблиці повинен складатися з номера розділу і порядкового номера таблиці, між якими ставиться крапка. Наприклад Таблиця 1.2 (друга таблиця першого розділу). За необхідності переносу частини таблиці на іншу сторінку, слово «Таблиця» і номер її вказують один раз справа над першою частиною таблиці, над іншими частинами пишуть слово «Продовження табл.» і вказують номер таблиці. Наприклад: Продовження табл. 1.2.

Якщо в тексті роботи є тільки одна таблиця, то її позначають «Таблиця 1» або «Таблиця В.1», якщо таблицю наведено в додатку В.

Кожна таблиця повинна мати назву, яку розміщують над таблицею і друкують симетрично до тексту. Назву і слово «Таблиця» починають з великої літери. Назву не підкреслюють.

Основні елементи таблиці:

Таблиця _____
номер

Заголовок таблиці

Головка таблиці	Заголовок стовпців			
	Підзаголовок стовпців		Підзаголовок стовпців	

Боковик

Стовпці (колонки)

(заголовки рядків)

Таблицю розміщують після першого згадування про неї в тексті, таким чином, щоб її можна було читати без перегортання листка або з перегортанням за годинниковою стрілкою. На всі таблиці мають бути посилання в тексті, які складаються зі слова «таблиця» із зазначенням її номера.

Заголовки стовпців і рядків таблиці слід друкувати з великої літери, підзаголовки стовпців – з малої, якщо вони є продовженням заголовка, або з великої, якщо вони мають самостійне значення. У кінці заголовків і підзаголовків таблиць крапки не ставлять, заголовки і підзаголовки стовпців друкують в однині.

Таблиці ліворуч, праворуч і знизу, як правило, обмежують лініями.

Розділяти заголовки і підзаголовки боковика і стовпців діагональними лініями не допускається.

Горизонтальні й вертикальні лінії, що розмежовують рядки таблиці, можна не креслити, якщо брак таких не ускладнює користування таблицею.

Заголовки стовпців, як правило, друкують паралельно рядкам таблиці. За необхідності допускається перпендикулярне розміщення заголовків стовпців.

Головку таблиці треба відокремлювати лінією від тексту таблиці.

Допускається розміщення таблиці вздовж довгого боку аркуша.

Якщо рядки або стовпці таблиці виходять за формат сторінки, то таблицю ділять на частини, які розміщують одна під одною або поряд, при цьому в кожній частині таблиці повторюють її головку й боковину.

У разі поділу таблиці на частини допускається її головку або боковину замінити відповідно номерами стовпців і рядків. При цьому нумерують арабськими цифрами стовпці і (або) рядки першої частини таблиці.

Якщо в кінці сторінки таблиця переривається і її продовження буде на наступній сторінці, то в першій частині таблиці нижню горизонтальну лінію, що обмежує таблицю, не креслять.

Формули, за винятком тих, які є в додатках, мають нумеруватися арабськими цифрами порядковою нумерацією в межах розділу, які друкують на рівні формули праворуч у круглих дужках.

Номер формули складається з номера розділу і порядкового номера формули, відокремлених крапкою.

Взірець:

$$\text{Індекс Руфс (IP)} = \frac{4 \times (f_1 + f_2 + f_3) - 200}{10} \text{ ум.од. (3.1);}$$

Посилання в тексті на порядкові номери формули заносять у дужки.

Взірець:

...у формулі (1.1).

Формули в додатках нумерують окремо арабськими цифрами в межах кожного додатка з додаванням перед цифрою позначення додатка.

Взірець:

...у формулі (В. 1).

Якщо формула знаходиться у рамці, то номер такої формули записують зовні рамки з правого боку навпроти основного рядка формули.

У формулі як символи фізичних величин слід застосовувати позначення, встановлені відповідними стандартами або іншими документами.

Для економії місця кілька коротких однотипних формул, відокремлених від тексту, можна подати в одному рядку, а не одну під одною. Невеликі і нескладні формули, що не мають самостійного значення, вписують всередині рядків тексту. Пояснення значень символів і числових коефіцієнтів треба подавати безпосередньо під формулою в тій послідовності, в якій вони дані у формулі. Значення кожного символу і числового коефіцієнта треба подавати з нового рядка. Перший рядок пояснення починають зі слова «де» без двокрапки.

Рівняння і формули треба виділяти з тексту вільними рядками. Вище і нижче кожної формули потрібно залишити не менше одного вільного рядка.

Формули, що подаються одна за одною і не розділені текстом, відокремлюють комою.

2.3. Оформлення додатків

У додатках розміщуються об'ємні таблиці, текстові матеріали та рисунки. Додатки оформляють як продовження курсової роботи на наступних її сторінках або у вигляді окремої частини (книги), розміщуючи їх у порядку появи посилань у тексті роботи. Додаток повинен починатися з нової сторінки. Додаток повинен мати заголовок надрукований угорі малими літерами з першої великої симетрично відносно тексту сторінки. Посередині рядка над заголовком малими літерами з першої великої друкується слово «Додаток» і велика літера, що означає додаток. Додатки слід позначати послідовно великими літерами української абетки, починаючи з А, за винятком літер Г, Є, І, Ї, Й, О, Ч, Ь. Після слова «Додаток» друкують літеру, що позначає його послідовність. Якщо у курсовій роботі один додаток, то він позначається «Додаток А».

РОЗДІЛ 3

ПРИКЛАДИ ОФОРМЛЕННЯ БІБЛОГРАФІЧНОГО ПОСИЛАННЯ У СПИСКУ ВИКОРИСТАНИХ ЛІТЕРАТУРНИХ ДЖЕРЕЛ, ЯКИЙ НАВОДЯТЬ У КУРСОВІЙ РОБОТІ

У список літературних джерел вносять праці всіх авторів (вітчизняних і зарубіжних), на яких були посилання у тексті курсової роботи. Всі джерела зі списку літератури повинні бути процитовані в тексті курсової роботи, в іншому випадку відповідний елемент повинен бути вилучений.

У список не вводять рукописний матеріал; повідомлення на наукових форумах, якщо немає опублікованого протоколу; дисертації; праці, що не вийшли з друку.

Список використаних літературних джерел складається в алфавітному порядку наступним чином – спочатку праці вітчизняних, а також зарубіжних авторів, які перекладені українською (російською) мовою, потім праці зарубіжних авторів мовою оригіналу.

Використовується наскрізна нумерація арабськими цифрами всього списку.

Якщо у перелік внесені декілька праць одного автора, їх перераховують у хронологічному порядку видань, кожний з нового абзацу і з повторенням прізвища. Якщо наводяться праці автора зі співавторами, то спочатку вказуються праці одноосібні, потім його праці з одним, двома, трьома і більше співавторами.

Номери томів, частин, випусків, розділів, глав вказуються цифрами чи словами, позначаються арабськими цифрами.

Якщо авторів більше, ніж три, то наводяться прізвища всіх або перших трьох із словами «тощо».

Назва місця видання пишеться повністю у називному відмінку, за винятком назви міст: Київ (К.), Москва (М.). Коли є два місця видання – наводяться обидва через крапку з комою. При трьох і більше виданнях наводять назви міста, яке вказується першим, зі словами «та ін.». Якщо назва одного із міст не скорочується, то всі вони записуються у повній формі: К., М.; але: Київ, Львів.

Назву видавництва чи іншої організації (слово «видавництво» не пишуть) наводять без лапок у називному відмінку у найбільш короткій формі після двох крапок – К: Олімп, література.

При внесенні наукових статей, які опубліковані у періодичних виданнях, заголовки збірників праць не скорочуються, окрім заголовків книжок, які складаються зі слів типу «Тез. доп.», «Збірн. тв.», «Вибр. тв.», «Міжнар. наук.-практич. конф.» тощо.

Для позначення електронної адреси електронного ресурсу віддаленого доступу в примітці застосовувати аббревіатури «URI», або «URL». Але якщо електронний ресурс має цифровий ідентифікатор DOI (<http://www.doi.org/index.html>), або інший постійний ідентифікатор, то замість електронної адреси цього ресурсу рекомендовано зазначати його ідентифікатор.

Джерело	Приклад оформлення
Книги: Один автор	<i>Коляденко Г.І. (2001) Анатомія людини: підручник. К.: Либідь. 384 с.</i>
Два автори	<i>Вілмор Дж. Х, Костілл Д.Л. (2003) Фізіологія спорту. К.: Олімп, література. 654 с.</i>
Три автори	<i>Фурман Ю.М., Мірошніченко В.М., Драчук С.П. (2013) Перспективні моделі фізкультурно-оздоровчих технологій у фізичному вихованні студентів вищих навчальних закладів: монографія. К.: Олімп. література. 184с.</i>
Чотири автори	<i>Агаджанян Н.А., Тель Л.З., Циркин В.И., тощо (2003) Физиология человека. Нижний Новгород: Медицинская книга. 528с.</i> або <i>Агаджанян Н.А., Тель Л.З., Циркин В.И., Чеснокова С.А. (2003) Физиология человека. Нижний Новгород: Медицинская книга. 528 с.</i>
П'ять і більше авторів	<i>Коцан І.О., Гринчук В.О., Велемець В.Х., тощо (2010) Анатомія людини. Луцьк: Волин, нац. ун-т ім. Лесі Українки. 902 с. або</i> <i>Коцан І.О., Гринчук В.О., Велемець В.Х., Шварц Л.О., Пикалюк В.С., Шевчук Т.Я. (2010) Анатомія людини. Луцьк: Волинь, нац. ун-т ім. Лесі Українки. 902 с.</i>
Без автора	<i>Нормальна фізіологія (1994) / За ред. В.І. Філімонова. К.: Здоров'я. 344 с.</i>
Багатотомний документ	<i>Физиология человека: в 3-х томах (2005) / Под ред. Р. Шмидта и Г. Тевса. 3-е изд. М.: Мир.</i>
Матеріали конференцій, з'їздів	<i>Фурман Ю.М., Бекас О.О. (2006) Модернізація навчального процесу з предметів медико-біологічного циклу шляхом впровадження кредитно-модульної системи організації навчання // Адаптаційні можливості дітей та молоді: матеріали VI міжнарод. наук.-практич. конф. Одеса: 2006. С. 8-11.</i>
Словники	<i>Короткий українсько-російський словник фізіологічних термінів (1994) / За ред. О. А. Шандри, Р. Ф. Макулькіна. К.: Вища шк., 199 с.</i>
Атласи	<i>Дроздов О.Л., Дзяк Л.А., Козлов В.О., Маковецький В.Д. (2005) Анатомія пам'яті: атлас схем і рисунків провідних шляхів і структур нервової системи, що беруть участь у процесах пам'яті: посіб. для студ. та лікарів. 2-ге вид., розшир, та доповн. Дніпропетровськ: Пороги, 218 с.</i>
Законодавчі та нормативні документи	<i>Медицина статистика (2006) 36. нормат. док. / Упоряд. та голов. ред. В. М. Заболотько. К.: Медінформ. 459 с. (Нормативні директивні правові документи).</i>

Автореферати дисертацій	<i>Фурман Ю.М.</i> (2003) Корекція аеробної та анаеробної лактатної продуктивності організму молоді біговими навантаженнями різного режиму : автореф. дис. докт. біол. наук.: 03.00.13 / Юрій Миколайович Фурман. Київ. 31 с.
Авторські свідоцтва	<i>Фурман Ю.М. Брезденюк О.О., Брезденюк О.Ю.</i> (2016) Свідоцтво про реєстрацію авторського права на твір Комп'ютерна програма «Health calculation» для визначення і оцінки аеробної продуктивності організму, а також діапазону величини бігових навантажень. А. с. №66448 від 05.07.2016 р.
Частина книги, періодичного, продовжуваного видання	<i>Бекас О.О., Паламарчук Ю.Г.</i> (2009) Аеробна продуктивність організму і рівень соматичного здоров'я студентів інституту фізичного виховання і спорту // <i>Фізична культура, спорт та здоров'я нації.</i> № 3. С. 83-89.
Електронні ресурси	Бекас О. О., Бричко М. О. (2017) Аналіз структури хронічних захворювань студентів педагогічного університету [Електронний ресурс]: науково-методичний журнал. Вінниця: Планер. 2017. №15. с. 10-17. URI : http://93.183.203.244:8080/xmlui/handle/123456789/361 <i>Furman Y.M, Salnikova S.V.</i> (2015) Improvement of aerobic energy supply processes in 37-49 yrs old women by means of complex aqua-fitness trainings' and methodic of endogenous hypoxic breathing's application // <i>Pedagogics, psychology, medical-biological problems of physical training and sports.</i> N 7. pp. 59-63. DOI: 10.15561/18189172.2015.0708.

Примітка:

Бібліографічний опис оформлюється згідно з ДСТУ ГОСТ 7.1:2006 «Система стандартів з інформації, бібліотечної та видавничої справи. Бібліографічний запис. Бібліографічний опис. Загальні вимоги та правила складання».

РОЗДІЛ 4

ТИПОВІ ПОМИЛКИ У ПРОЦЕСІ НАПИСАННЯ Й ОФОРМЛЕННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Помилки, що їх часто допускають студенти, які працюють над курсовими роботами, умовно можна поділити на дві групи:

а) недоліки загального характеру:

✓ невідповідність оформлення роботи встановленим вимогам (див. розд. 2);

✓ відсутність посилань на джерела інформації;

✓ надмірне цитування (викликає сумніви самостійність аналізу);

✓ дублювання назви теми в назвах розділів або підрозділів (створює враження, що тему розкрито лише в одному пункті);

✓ невідповідність посилань у тексті роботи списку використаної літератури;

✓ відсутність стилістичної єдності в тексті;

✓ неприпустимо велика кількість граматичних, лексичних, синтаксичних помилок тощо;

✓ невідповідність змісту теми, окремих підрозділів – їхнім назвам;

✓ неможливість зрозуміти зміст розділів (підрозділів) за їхніми назвами;

✓ безсистемний виклад матеріалу, повторення одних і тих самих положень;

✓ логічні помилки, невміння виокремити головне;

✓ невдале поєднання теорії з фактичним матеріалом;

✓ переписування матеріалу з друкованих видань без будь-якого аналізу прочитаного;

✓ порушення логічної послідовності;

✓ недостатній або занадто великий обсяг роботи;

б) помилки в основних розділах роботи:

- *теоретична частина:*

✓ подання теоретичної інформації без її подальшого критичного аналізу;

✓ наведення в підрозділі тільки або здебільшого витягів із законодавчих актів;

✓ наведення в розділі довідкової й загальновідомої інформації;

✓ подання інформації виключно в текстовій формі, без ілюстрованого матеріалу (таблиці, рисунки);

- *аналітичний розділ:*

✓ відсутність детального аналізу даних, таблиць і рисунків;

✓ помилки в діаграмах (числові значення, вказані в секторах діаграми, в сумі не дорівнюють 100%);

✓ проведення аналітичних дій без обґрунтування необхідності їх проведення;

✓ відсутність структурно-логічного зв'язку між аналітичними матеріалами;

- *рекомендаційний розділ:*

✓ включення до рекомендаційного розділу проблемних питань, які слід розглядати в аналітичному розділі. Третя частина повинна пропонувати шляхи подолання проблем, а не виявляти їх;

✓ дублювання змістом третього розділу інформації першого (чи другого);

✓ відсутність структурно-логічного зв'язку між аналізом, проведеним у другому розділі, і перспективами або пропозиціями, викладеними в третьому.

РОЗДІЛ 5

ПІДГОТОВКА ДО ЗАХИСТУ І ЗАХИСТ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Остаточна оформлена курсова робота подається студентом науковому керівникові у спеціально встановлені терміни. Науковий керівник у 10-денний термін зобов'язаний перевірити роботу і прийняти рішення щодо рекомендації до захисту, де вона оцінюється за кредитно-трансферною системою.

Критерії оцінки курсової роботи розробляє кафедра (додаток Б). За оформлений та роздрукований рукопис курсової роботи виставляється сума балів в межах 80. На захист матеріалів курсової роботи відводиться 20 балів.

На захисті студент коротко (5-8 хв.) доповідає основні положення теми, її актуальність, мету, завдання дослідження, отримані результати і висновки, вказує їхню теоретичну і практичну значущість, відповідає на задані питання. У процесі підготовки доповіді рекомендовано підготувати ілюстративний матеріал (слайди, електронну презентацію).

Загальна оцінка за курсову роботу студента виставляється згідно вимогам:

Кількість балів за написання, оформлення курсової роботи	Кількість балів за захист курсової роботи	Загальна оцінка за курсову роботу		
		Загальна кількість балів	Оцінка за шкалою ECTS	Підсумкова оцінка за розширеною шкалою
Макимум-80 балів	Макимум-20 балів	Макимум-100 балів		

ПЕРЕЛІК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. *Гуревич Р. С., Сидоренко В.К., Кадемія М.Ю.* (2010) Як підготувати і захистити дипломну роботу? (для студентів педагогічних вищих навчальних закладів очної та заочної форм навчання освітньо-кваліфікаційних рівнів «бакалавр-спеціаліст-магістр»). Вінниця: ТОВ «Планер». 80 с.
2. *Козлова К.П.* (2009) Курсові та дипломні роботи з теорії і методики фізичного виховання. Навчально-методичний посібник. Вінниця: ВДПУ. 110 с.
3. *Костюкевич В.М., Шинкарук О.А., Воронова В.І., Борисова О.В.* (2016) Основи науково-дослідної роботи магістрантів та аспірантів у вищих навчальних закладах (спеціальність: 017 Фізична культура і спорт). Навчальний посібник / За заг. ред. В.М. Костюкевича. Вінниця: ТОВ «Нілан -ЛТД». 554 с.
4. *Мельник В.В., Сидоренко Л.В.* (2008) Методичні рекомендації до виконання завдань самостійних робіт з курсу «Основи наукових досліджень» для студентів спеціальності «Педагогіка і методика середньої освіти. Фізична культура». 55 с.
5. *Солончук М.С., Федірко А.О.* (2006) Основи науково-методичної діяльності у галузі фізичної культури і спорту. Навчальний посібник. - Кам'янець-Подільський. 224 с.
6. *Шиян Б.М., Вацеба О.М.* (2008) Теорія і методика наукових педагогічних досліджень у фізичному вихованні і спорті. Навчальний посібник. Тернопіль: Навчальна книга – Богдан. 276 с.

Орієнтовна тематика курсових робіт з навчальної дисципліни

«Вікова анатомія і фізіологія людини»

1. Періодизація, закономірності та механізми біологічного дозрівання організму дитини.
2. Розвиток психофізіологічних функцій дітей періоду статевого дозрівання (10-17 років).
3. Особливості фізичного розвитку підлітків (13-16 років хлопці); (12-15 років дівчата).
4. Особливості морфо-функціонального розвитку дітей молодшого шкільного віку.
5. Особливості розвитку психофізіологічних функцій дітей молодшого шкільного віку.
6. Вікові та статеві особливості розвитку аеробної продуктивності організму людини.
7. Морфо-функціональний розвиток юнаків і юначок.
8. Розвиток психофізіологічних функцій юнаків і юначок.
9. Особливості морфо-функціонального розвитку хлопчиків і дівчаток 1-3 років.
10. Особливості розвитку психофізіологічних функцій дитини 1-3 років.
11. Особливості морфо-функціонального розвитку дитини до 1 року.
12. Особливості розвитку психофізіологічних функцій дитини до 1 року.
13. Особливості фізичного розвитку хлопчиків і дівчаток 4-7 років.
14. Особливості розвитку психофізіологічних функцій у хлопчиків і дівчаток 4-7 років.
15. Морфо-функціональні показники жінок I зрілого віку.
16. Морфо-функціональні показники чоловіків I зрілого віку.
17. Психофізіологічні функції і розумова працездатність жінок I зрілого віку.
18. Психофізіологічні функції і розумова працездатність чоловіків I зрілого віку.
19. Конституційні особливості як визначальний маркер фізичного розвитку та параметрів рухової діяльності (на прикладі представників різних видів спорту).
20. Системи соматотипування в антропології і практиці спорту.
21. Розумова працездатність студентів факультету фізичного виховання і спорту.
22. Фізична працездатність студентів факультету фізичного виховання і спорту.
23. Вікові особливості вищої нервової діяльності людини.

**Індивідуальна картка
оцінки курсової роботи з вікової анатомії і фізіології
студента(ки) 4 курсу групи Г Зд**

_____ (прізвище, ім'я, по батькові студента)

Тема _____

Науковий керівник – _____

(вчений ступінь, вчене звання, прізвище, ім'я, по-батькові)

№ з/п	Структура курсової роботи	Максимальна кількість балів	Оцінка роботи науковим керівником
1.	Титульний аркуш	1	
2.	Зміст (1-2 сторінки)	1	
3.	Перелік умовних позначень (за необхідністю)	1	
4.	Вступ (2-3 сторінки), де формулюються актуальність теми, мета і завдання, об'єкт і предмет дослідження, короткий опис структури роботи	8	
5.	Розділ I. Стан вивчення питання (за результатами аналізу літературних джерел) (10-12 сторінок)	12	
6.	Розділ II. Опис методів, методик та організації дослідження (2-5 сторінок)	12	
7.	Розділ III. Результати власних досліджень та їх обговорення (10-12 с.)	20	
8.	Висновки (від 3 до 6 пунктів)	7	
9.	Практичні рекомендації (1,5-2с.) (не обов'язково)	5	
10.	Список використаних джерел (не менше 20 джерел в алфавітному порядку) (дотримуватися умов оформлення списку літератури згідно Бюлетень ВАК України, № 5, 2009, Форма 23)	5	
11.	Додатки (за необхідністю)	3	
12.	Оформлення курсової роботи (загальний вигляд)	5	
Разом		80	

Науковий керівник _____

(ініціали, прізвище)

_____ підпис

Кількість балів за написання, оформлення курсової роботи	Кількість балів за захист курсової роботи	Загальна оцінка за курсову роботу			
		Загальна кількість балів	Оцінка за шкалою ECTS	Підсумкова оцінка за розширеною шкалою	Підпис наукового керівника
Максимум-80 балів	Максимум-20 балів	Максимум-100 балів			

ДОДАТОК В

Взірець титульного аркуша

ВІННИЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ІМЕНІ МИХАЙЛА КОЦЮБИНСЬКОГО

ФАКУЛЬТЕТ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ І СПОРТУ

Кафедра медико-біологічних основ фізичного виховання і фізичної реабілітації

КУРСОВА РОБОТА

з вікової анатомії і фізіології

на тему: **«ОСОБЛИВОСТІ МОРФОФУНКЦІОНАЛЬНОГО
РОЗВИТКУ ДИТИНИ ДО 1 РОКУ»**

Студента 4 курсу Г-3д групи
Спеціальності 6.010203 Здоров'я людини
Петрука Максима Олександровича

Науковий керівник доцент кафедри
медико-біологічних основ фізичного
виховання і фізичної реабілітації, к.б.н.,
Бекас О.О.

Розширена шкала _____

Кількість балів: _____ Оцінка: ECTS _____

Члени комісії _____

(підпис)

(прізвище та ініціали)

(підпис)

(прізвище та ініціали)

(підпис)

(прізвище та ініціали)

(підпис)

(прізвище та ініціали)

м. Вінниця - 2018 рік

ДОДАТОК Д**Приклад посилання у фрагменті тексту курсової роботи****(Перелік джерел в межах одного посилання формується двома способами)**

<i>1 спосіб</i>	<i>2 спосіб</i>
Інтегральним показником рівня функціональної підготовленості людини вважається аеробна та анаеробна продуктивності організму (Апанасенко Г.Л., 2011, с. 153; Фурман Ю.М., Драчук С.П. 2005, с.51).	Інтегральним показником рівня функціональної підготовленості людини вважається аеробна та анаеробна продуктивності організму (Фурман Ю.М., Драчук С.П. 2005, с.51; Апанасенко Г.Л., 2011, с. 153).

ДОДАТОК Ж**Приклад посилання у фрагменті тексту курсової роботи****(Перелік джерел в межах одного посилання формується двома способами)**

<i>1 спосіб</i>	<i>2 спосіб</i>
Під час педагогічного експерименту застосували рухові тести для визначення загальних та спеціальних фізичних якостей, які широко відомі у спортивній практиці [13; 22; 38].	Під час педагогічного експерименту застосували рухові тести для визначення загальних та спеціальних фізичних якостей, які широко відомі у спортивній практиці (Лахно С. Н., 2006, с. 56; Романенко В.А., 2005, с. 212; Шестаков В.Б., Ереги́на С.В., 2008, с. 98).